

Buši.. hahahaha... buši.. hahahaha...

Zapravo, naslov je trebao glasiti 'Buši, mala, buši' ili kako je to američki predsjednik rekao "Drill, baby, drill", ali mi se to činilo previše seksistički. Zato je odabran ovakav naslov, a on (za one koji to možda ne znaju) potječe iz jednog od najlegendarnijih filmova nastalih na ovim prostorima. Scena je sljedeća: također legendarni autobus (navodno, još postoji, negdje u razvalinama nekadašnjeg Jadran-filma u zagrebačkoj Dubravi) nailazi na upravo zaoranu njivu, ali na mjestu gdje je trebala biti cesta. Vlasnik njive osebujne pojave (gotovo sigurno to nije bio pravi glumac jer stomatologa u životu vidio nije!) od vozača traži 'naknadu' za prelazak preko njive, a kada ovaj to odbije, krene mu bušiti gume. E, sada, kakve veze ima bušenje guma na autobusu u filmu iz osamdesetih s bušenjem nafte i plina koje je najavio novi 'vođa Slobodnog svijeta' (također osebujne pojave, ali sa zubima, a i kosom kao iz reklame)? Nikakve, ali dobro je zvučalo...

O tom "antizelenom planu koji dolazi s druge strane Atlantika" (da se poslužim riječima jednog od sugovornika, našeg poznatog stručnjaka s velikim iskustvom u području gospodarenja otpadom, s radionice 'Lokalni 'deal' - globalni cilj' koju smo sredinom veljače održali u Šibeniku) možemo misliti što god hoćemo, ali on je činjenica. Baš kao što je i činjenica da bez nafte i plina ne možemo zamisliti svakodnevni život i još godinama nećemo moći, bez obzira na naše želje i ciljeve u vezi sa zelenom tranzicijom. Naime, čak i kada jednom, za 10, 15 ili 20 godina, elektrificiramo automobilski promet i kada napustimo fosilna goriva u proizvodnji električne i toplinske energije, nafta i plin i dalje će nam trebati, ako za ništa drugo, onda za proizvodnju niza proizvoda, od polimera raznih vrsta i namjena (namjerno ne koristim riječ 'plastike') do lijekova, dodataka hrani, gnojiva itd. Konačno, može li mi netko dati odgovor na pitanje koja je primarna sirovina od koje se proizvode lopatice vjetroturbina ili dijelovi

kućišta dizalice topline ili pak elementi unutrašnjosti električnih vozila. Također, ne jednom sam pitao u ovim uvodnicima ili na našim skupovima kako se proizvodi propan, jedna od radnih tvari koja bi trebala zamijeniti 'zloglasne' freone. Svakako, radi se o 'prirodnoj' radnoj tvari jer se proizvodi iz - prirodnog plina (e, to je pravi 'greenwashing!').

Oni nešto stariji sjetit će se pojma iz sedamdesetih i osamdesetih: miroljubiva koegzistencija. Radi se pojmu koji je tada bio mantra, baš kao što je to danas održivi razvoj. No, da bismo ostvarili taj održivi razvoj, još niz godina morat ćemo imati miroljubivu koegzistenciju stare i nove energetike, fosilnih goriva i obnovljivih izvora, da bismo jednom, malo pomalo, uistinu došli do neuglićne budućnosti. Pri tome nijedno rješenje ne treba napustiti preko noći. Baš suprotno, dok u potpunosti ne razvijemo nova rješenja, nastavljamo koristiti ona stara, ali razvijajući ih i prilagođavajući novim okolnostima, novim načinima života, tako da budu održivija i manje štetna za okoliš. Istodobno, da nova rješenja budu široko prihvaćena, treba ih uvoditi postupno, bez naglih i preuranjenih skokova (da nam se svima ne dogodi što se dogodilo Njemačkoj s naglim napuštanjem nuklearne energetike, ali i s mnogo čime drugime...), a treba imati na umu da će ponekad jednostavno biti koraka unatrag, baš kao što se to upravo najavljuje u Americi.

U međuvremenu, pozivam sve vas da nam se pridružite na našim stručnim skupovima u narednih mjesec i pol, do izlaska sljedećeg broja. Prvi po redu, u zadnjem tjednu ožujka bit će Klima-forum i Konferencija INTER-KLIMA, a zatim u travnju slijede još dvije spomenute radionice 'Lokalni 'deal' - globalni cilj', prva u Sisku i druga u Zagrebu...

Vaš Boris Labudović